

Landskap: Blekinge
 Härad: Medelsta
 Socken: Gulleröda
 Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: A. G. Pettersson
 Adress: Halmstad
 Berättat av egen erfarenhet MINDRE
 Född år 1863 i Torsås församling

LUND'S UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

THIERRY I
 1917

Uppteckningen rör sig om första vår och sommardagen, det har under alla generationer här i blekinge och södra småland betraktats första dagen av vichtlets ingång som uti vanliga fall inträffar den 6 april denna varit alltid första vårdagen enligt våra förfädars beräkning, och som alltid har varit vanligt från urminnesteider så räknas man denna tid av ett begynnande på den 13-de vikten och hållas på till den 5-te vikens utgång, då allt vararbetet alltså miste vara undanstörd, utom nedgångna som skulle bearbetas efter vichtlets utgång.

Värvärlden

No 2

värje vicka och värje dag under denna tid hade
sin särskilda tidsen och betydelser under vissa förfä-
dars tid, där varit redan understödd med denna
visheten redan under första hälften under janu-
ari månadd, för vilket värje husfader ägnade
fornatten ut att under denna tid till den 16, janu-
ari studera stjärnbemalen och vintargatan för
att göra sig blak och beständig på välloken vicka
och vällhet datom han skulle si och sätta olika
räderstag och rotpryktar, samt huru dan försom-
maren, våren, och eftervintaren skulle bliiva
samt efter sommaren, och hösten, och hur dan grödaor
av olika slag skulle bliiva och utväxla sig, samt
vid vad tid man skulle skydda rotpryktar,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

2
TILLFÖRSLIGT

16 januari

N^o 3

tidigt eller sent på följande höst, allt sedan studerares
vara förfäder sig till genast i börgen på vareje är
d.v.s. att därför var icke vareje är man haende börga med
vårarbetet uti trälända visha, ty därför hände att snö
och häl ånnu hindrade arbete, ty därför varst alltid mer
stränga vintrar under vara förfäders tid, man därför
tog man sig källor icke någon som hälst notis om
ty de varst sakra på sin saka och viste ganska väl
om vid vad tidpunkt de fisk och hunde börga sitt
arbete därför hade där sitt uti hemlakorpparna under
börgan på äret, de varst alltid sakra på sin saka
och lät alldrig förhakta sig då därför gälde därför hälften
rälla innan sitt fiske och arbete, ty man gick
alltid efter sina tider och sitt vetenskapliga omdöme,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

3

MINDRE
TILLFÖRLITLIGT

No- 4

havren var dän första såd man hystade i garden
på världen ty dän satt havre som gagnades på
dän tiden varst mykelt sen och tog ganska lång
tid i veet för att utväxla sig till mognad, därför
varst s.h. blashavre den varst yngre på färjen
och ganska bördig, därför gagnades även en svart
havre, denne senare tog minga (hastare) tid uti
söpråk samt varst mindre bördig, och hannde sätt
uti 11-te rikha, garden till världen hördes två
slag på hästen med träerdar, som havrades igen
med en trähorn efter första hässingen, andra
hässingen hällde man dräling, garden hördes
upp i stora pararer som man hällde drälin-
gen i fisk dän liga i vintervila till viodag.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Havresädd
2773

MINDRE
TILLFÖRLITLIGT
4

Köstplockning

da åter den gamla träharen togs fram, och avgörande drälingarna, dock måste man noga taga i acht att man alltid slutade åt härring iväst. ty ~~annstre~~
 slut under något annat väderstrick skulle föroakta missvett och otur, och att bärja ellers slut under nordlig riktning då var lönbäst och var helt bandens undergång, hanne föddlades aldrig da blev halven obukbar för utfodring av dyjur, ty da blev dyuren torriga och smaliga uti huden, samt folla med lis och annan okyrka, sviningsmannen skulle hava ett ber i sakaret under tiden han sätde, detta ber skulle vara efter d. s. gulgrisen och måste vara förta beden på rygggraden eller där beden näst svansen,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

vårharoning

~~TILLFÖRLITLIGT~~

5

ben i
säkantAkt. År
5-7

Nr 6

därför måste söringsmannen ha ha ett stycke bröd
uti fischen, därför skulle vara av julbrödet, som båda
de en särskild stor kaka vägande ett halvpund
dårra brödkaka hade en alldeles enastående
tillsats, med tre sortar myöl, nämligen, vägmyöl,
havmyöl, och havremyöl, till järsmedel även ^{MINDRE} TILLFÖRLITLIGT
de samma tre myölsorter tillsatta med midjoramar
dagg lön eller bygöhlav, samt yderligast från ett
länbruksverk, dårra tilläggning av sunde förrvara
man inett om och använde uti mende dagar till
all slags bakning för hushållet under hela året.
men utav den särskilda kakan som varit avsidd
för sitt vissa ändamål skulle endast sörings-
mannen ha varje gång han sådde,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773.

julbröd i
pielen. ---

-såkaka -

6

N:o 4.

En sändan brödblit shall nu sviningsmannen hava
uti sin picka och att mellan åt bita uti och
tagga på medan han sätter. Da nu sänden var
avslutad för tåningen som måste ske uti väst-
lig riktning. varst därför sista som gordes. att
grava ner benetthan hade buritt i sikharenth under
hela tiden samt den överblivna brödblit han
hade med sig. därför varst en tro på att därför skulle
bliva god ihård under därför är för både män
niskor och dyno. och i all synnerhet att därför skulle
bliva god tio med sinen. och att man skulle
få sig en särskilt fet och vacker gulgris. föriarett.
därför överblivna av denna gulgrisshalla man
dela ut i lagord och lador och stoppa in på vissa
platser.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

TILLFÖRLITLIGT

Nd 8

havresädden var icke så noga med därför att
lande angesende vicha och dag dåt honde man
göra då tillfälle gavs under 13, 12, 11, och 10 vichan
mår si var dåt den första säden som skulle
ut på visen, undantagandes värragen där si-
dan gagnades, dan skulle sätt på beständ dag
tredje torstdagen i april si vida styrsan
vattumanner hade bestämt dåt honde man
utstodera någon annan dag från danna hem-
bahopp före eller efter måste man vänta sig
därefter, men uti flästa fall odlades hästräd
under våra förfädars tid, ty värragen var
mindre levande, och varvete kans icke till
uti dessa traktar under våra förfädors tid.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

8

värragen

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

ACC. NR. 9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

TILLFÖRLITLIGT
9

Landskap: Blekinge
Härad: Medelsta
Socken: Gillhövda
Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P G Ritterman
Adress: Kolmård
Berättat av egen erfarenhet ^{ANDRE}
Född år 1863 i Torsås församling

Uppteckningen rör rotfrukter och kartoffel

niande särkän varit första potatisen han för
däm som odlade svartpotates därför att fann en svart
potates som var helt svarta på skalen med
möjkhetsvis ränder genom hela potatessen denna
potates odlades ganska mykheit under första
hälften av 1800-talet, man varit helt utdöda
vid 1875, då man fick strängare lagar över den
överväxande hembränningen som pågick
säval i Småland som blekinge under den tiden,
ty därför fann hembränneri nästan i varje gård.

potatis -

Blekinge
Östra Ed
Söder om Åhus
Sillhövda
År 1930

Nr 10

H.G. Ljungman

dårrna potatessort var dugliga endast för dyrar
och sprittillväckning, ty de varit myskelt sprit-
tigiga, dessa potates tördes man icke olla efter ^{MINDRE} MINORE
dåt stränga sprittillväckningsförbudet, ty då
man såg att en kunde odlade sidaan potates
varit man ochia säker på att där fanns ett län-
bränneri inom hans område, och varit genast
asklagad för höga vederbörlande som snart
infann sig förför att göra sina underjöckningar,
som ofta kom till ett svårartadt resultat.

den andra och beständiga potatessorten varit län-
dän synande i avig näckning, den attande vice-
kan varit en förebygden rikta för all planter-
ning varer sig förför såd potates eller andra vetter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

10

MINDRE TILLFÖRFÄLTIGT

8:e veckan.

Nr. 11-

Däruti hade man alltid räknat ut lägenhetens
stjärnbild, och därför varit döden för all slags sidd
och plantering, vilket ännu efterträffas på många
ställen inom Smålands och Blekinge skogsbygd, ~~med~~
ty man har hatt strängt för sig att allt som
planteras under dän åttande vickan åter upp
av mark och andra insichtar samt givit en säker
undergång till mötes, derför benämde våra förfä-
dar denna åttande vickan för dän döda vickan
vilken de ondas makter hade bestämmelserat
över, och derför fick allt yordarbetet ligga stilla
under dän åttande vickan, då gick bändor och
drängar till sina markar för att laga upp
gamla yärdsgårdar och uppställa nya sidana
där därför behövdes till ingångnad för sina dyur.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

11

TILLFÖRSLIGT

No. 12

så varst då dän synde rikar iare och då skulle man till sitt yordbruk igen för allvara och nu måste man taga tiden i acht, för sättringen av de i bruk varande hushållspotatesen som man hällde hassjorar där varst en soot som ikke nu finnes. De varst runda, yngel på föry ~~med~~ grøniga graddhal en mykhet fin och väldemahade potates som användes i vunge förröly, och var den första potates som pass till inow bleking och södra smaland enligt vissa förfäders sägnar och varst importrade från haland av en stor karare vid namn jonas Alströmer som är väl be-kast, och efter gammal sägen skulle denna nymodige rot-bröd som först kommade uti blekinge skogsbyggdar under år 1729. d. 30. och varst dat rätta männen på denna rotbröd hassjorar, som sedan fick namnet hassjer, denna potates odlades till längt in i vår tid eller närmare bestämt till år 1896, då hösten varst mykelt rågig och oyrig och hela skörden gick till spillo genom försättning.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

12

RETT, EBBMÅLTIGT

Nr 13

och på detta sätt var det i allmänhet slut med den gamla
höspisen och nyare sortar miste anskaffat, men den 4-de
veckan blev fortfarande potatisen han en tid framit, men
föste inte något uppeende vid det i våra dagar alts.
män det varst ikke nog med bestämmelsen över 4-de veckan
men miste också ha reda på vilka dagar under den
veckan som varst lämpliga för plantering av potatis
det skulle yorden insichter bestamma, det fann en liten
grödinsicht i form sam en mindre fläkt, (fins än i dag)
det var denna potateslus, (ja kallades då) som bestämde
dagen för potatiställningen, det var bondeat förra jören
på morgnarna till att ut på åkeren och se om däppa
små pruar, hopp visade sig avan yorden, då man såg
dåm varst man glad dästo fler ju bättre och större tuo
med sköden till kommande höst, nu kom potatesläset
i gäng för allvar och var det väl ynsamt haogades det
dåm dagen till sena kvällen innemat kl 10, d, 11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

13

NDRE TILLFÖRLITLIGT

No - 14

så kom där 6-te- vickan som också var en färestadsve-
nicker i am raven av otur i sidden, från sitt årtiadden
dåt hade man studerat sig till uti spystyrran, hade
man uti där pannet god njörd, då man sådde i 6-te- vickan
då mäste dåt ske, under denna vickan, unvers
mäste man vänta med årtiadden till han vickan
som var den 5-te i ordningen, varst spystyrran klar
och tydlig på förra tiden den 21 december då skulle man
så åtar i 6-te vickan, timman där hande iacktagas,
bestämde dagen för sidden, befans där vara disig och
sammangöttrad och obtydlig, betydde dåt att årthämen
utsnade ned på landet och årtorna blev maskatna
uti hina skidor, och under sådana färestadsve-
nicker under 5-te vickan som alltid var
en yppigam vicka för horn och årtiadd, färestad-
sidden hade man icke någon särskilt dag under där
5-te vickan, men för horniadden varst dat märsesdag.

Komsödd

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

årtiadd

14

TILLFÖRLITLIGT

9 jor ang.

årtiadd —

21 dec.

No 15-

vid hovisädden hade man att iakttaga två bestända
tiden först och framst då yorden nätygde sig, härutiför
man vilken tid på dagen man skulle sätta sitt hov
om därför skulle ske före eller efter kl. 12 på dagen.
varot ibland helt överdrogen med sådana solnät hela
dagen kunde man så vid vilken tid som hänt på
dagen, visade sig därra näb på förmiddagen sätte man
på samma tid, eller på eftermiddagen dylika, men så
hade man därför andra tider sett som var lika nöd-
vändigt, nämligen vad benskogen hade att göra till am-
tex dän skulle syna samtidigt, vilket alltid gick
fel under sin blomning, som alltid inträffar mellan
förra och if. de yngre, men nu var därför fråga om
vilken av dessa dagar av blomningen skedde, därför
var vad man måste taga reda på, deraf måste
måste man gå ut i skogen och fastställa sig därom
därför fikt man reda på då man endast sätte på dämt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

TILLFÖRLITLIGT
15

solnät.

-cncts blom-
ning.-

No. 16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

16

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

där dag som enebäcken röd som bäst varit också där
bästa dagen för våra förfäder att så till näradiga man
ty något tråoadigt fans icke till i våra traktar under
våra förfäders tid, hur därför nu förhållt sig så var alltid
enebäcken fördig med sin blomning samtidigt som sol
näten breddde ut sig över fälten under den ö-te vickan
dåta förehornmora sällsamt under våra tider män därför
händar dock under samliga år, under våra förfäders
tid var dåta deras beständiga tiken för hornträden som
varit våra förfäders huvudåring under deras tid, denna
såd varit därför starta ingångsbröingande av alla produk-
tar av allt man odlade, men så ägnade man hela sin
energi för kornetts, man använde kornetts i huvudsak
vid siva hembränningar och häopår odlade man mest
korn på därför yttre som var därtill lämplig, dåta var
därför enda produkten man ägnade fullständig omvärldnad
därför användes även i stor skala för hushållbehovet.

No. 14

på huvudgården nedlades det mästa arbete som ägnades någon
i den vexten fram för allt annat inom beandens odlings.
Dän gården gödsades häst och vär hördes med iordning två
gångar på hästen samt hanvade lika många gångar
hördes tre gångar på varen brast och tvåas samt han-
vades före sidden, dock måste man alla gångar kuta
uti västlig riktning, täningsmannen gick alltid
i öster och väster då han sätte, den som fyärgade för
hanom måste gå samma riktning, fyärgkroken var
av trä och hade ett märke inskrivet på övre bladet
bestående av ett hant samt ett litet vadastål intygat
på hantfegeren, då man hade slutat sidden drog man
ett hant i östar och ett dylika i västas detta skulle
vara värda att de andas maktar så att icke spöken,
gaster eller troll skulle bestiga åkern och föryöra
tunen så att där skulle bli en missrest inträffade
missrest hade sedan trolltyp varit framme.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

JÄRNS
drivning för
Kornodling.

17

DRIVNING FÖR KORNODLING

Kors o. stäl

ACC. NR. 18

Landskap: Blekinge
Härad: Mörby
Socken: Gillhövda
Uppteckningsår: 1930.

Upptecknat av: T. G. Pettersson
Adress: Holmbygår
Berättat av: Johannes Yxa
Född år 1806 i Lövås i Småland, död

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

18

Sådd av lin
och bönor.

lin - 20 maj

Uppteckningen rör sig om sådd av lin och bönor i panna där lin och bönor såddes alltid på bestemda dagar, linetts såddes den 20. may, sam infällar på hanulindagen, att så lin varit ett viktigt arbete och fikt i che utvältas av men som häst, därför skulle vara en kvinna och en man, kvinnan måste hetta hanulina, däremot mannes nam berodde iha vägatt, man han måste vara van vid lin-sädd samt de förehammrade idéer märken och tiken som skulle iachtagas vid därr visstliga linsädden, han måste vara full förtrogen med alla de små trullhantao som fodrades vid detta tillfälle, om linetts skulle bli längtä kraftigt.

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

~~Nr~~ 19.

säningsmannen skulle vara på linlandet före solens
uppgång dock ensam, här skulle han nu utvärta län-
ter som skulle fälya linet under hela sin vexttid
för att huven han som medfördé linfrödelt, där
nu hanulina han som skulle infinna sig i spälva
takuppgingen varit säningsmannen på dätklara
med att bära sädlen, vad som försighamett under
hant entankel han icke här beskrivas, men dätkva
aogaende shoppnar som han tillhållatt för att
underhandla med häne att taga linlandet under
sin vred före blomningstiden, så att icke naga
spöken oh trull tog sina vägar där övao och till-
intlyarde linets tvevnad och vext. Dätta gick hon
villigt med på om han i yngäld var villig att
att uppfälla hänes fodringar under samma
danna tid han skulle ombesöya danna vacko,
danna yngäld han icke här antiknas.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

19

INDIREKT
TILLFÖRLITLIGT

skogsman

Nr 20.

manetina medfördé tre ägg och ett bröster bränvin
som sanningmannen skulle förtära före sänden
hurvan fick nu bättra fyärsya med en sådan fördelning
målett tillverkad fyärsy bröd uti samma stille som före-
gående, dock icke förtäre än sanningmannen gick fram
åt idåt han uppg om linets härliga skärd o. s. v.
i såhanett hade han ett brevurkten, thalorna efter
de tre äggen han hade sugit ur råa, samt sin bröster-
flaska med några dräppar bränvin uti samt en
liten pyngla åtta från yllorasan inlabb uti en
trasa, samt en mendoe mudd blåa os från föregående
åos skärd, alla däffa smasahar grävde sanningman-
nen ned mitt uti lislundet efter slutad sänd.
blådedräkten bestod av endast vita linnebyxor
och en dito skäda, samt braofota, han löpte fälten
na misshelt högt för växje hatt han slängde ut,
och sjuagde uti fasthällningen på där sbr linneugen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

TILLFÖRLITLIGT
20

No-21

nägot vitt ärsättning för sitt arbete begärdes icke
ty att taga emot pångar för dätta arbete varf förenat
med stor risk, därigenom att öter skulle följa heländrp
tiden så länge denna linshöden varade och längt
utövar, och för övrigt viste alla att han pih sisa
mantantar av lövgårman så ofta de trappades på
bestämda tider vid linlandet före solens uppgång,
men vad säningsmannen skulle hava i lör fär vitt
arbete dat viste ya handhustour, nägott som medfördde
god ter med linshöden, det varf en shanta av
bästa linne, en halv tyg ägg och ett halvstop brän-
vin, dätta skulle medföra den största turen, efter
att linett knummet uti blåssm behövdes icke nä-
gor vord längre av shagnnan eller av sänings-
mannen, vad som nu fodrades varf hissso-
händas till att under framtiden hålla dat sent
från ogräs, och hade man vägat få sig uti linlandet
krötmalas, linberedningen brammar framdeles!

Skriv endast på denna sida!

under arbetet

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

21

TILLFÖRLITLIGT

No 22

dåt gagnades icke någatt räddslag av allt man od-
lade sas ägnades så stor omsorg för sas linett under
vissa förfäderos tid danna garden måste absolut
vara där alla hästa inom ens område, den födla-
der på hösten med färgödsel och härdes och harvades
många slag, samt lika låst på väsen då man
äter födla-^{de} linlandet med färgödning, och
härdar av garden flera gångar före jödden, då
linfrödet varit sätt och nedhavaratt med en liten
lätt trähov, sådde man över dät med alfa
i hundrak den astan man hade samlat in
der yllhäljen från tomastagen och till knutdagen
dåtta sholle var dän kraftigaste astan efter
vissa förfäderos tankande och deras prachtik.
efter danna sidd bollades dät med en mindre
bult, (habb) som drogs av tvanne oga buinnar
icke över han ider av 25 år, ih pihc icke anviða!
till dät.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

22

EFTERRÄTTLIGT

Nr 23-

under vettiden från blomningen rössade man däť
tre gångar, däť gich så till att man hade en rend tre-
bent stal där sat kvenna på medan hon plakrade
bort allt ogräs ront omkring sig, så varst däť till
att flötta stolen till en annan plats och portätta
på däťta sätt till allt var fördigt, däťta huvin ^{INDRE THIFFRITLIGT}
fick ihe båra längre halor som vanligt varst på
där tiden, däťta varst strängt förbjudet dena enda
hal man fick ha på sig nåde hanapast till huv-
na, där varst av vit linnerväv vanligen skäffats
linne, och bestods av linlandets ägare, så hade man
ett häst sikhöftläd framför sig till att samla
upp däť hopasamlade ogräs till, då man fick för-
höftlädet folt sich man med största försiktighet bort
forsla däť från linlandet, de huvin var som hade
däťta uppdraget måste vara efters försiktiga så att
man ihe skadade hitt ty då fick man ingen dagpanning
annars var däť ^{6 shilling} pro dag yäntel hatt, förr
14 timars arbete

Skriv endast på denne sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"2773
panning
av linet. -

23

No 24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

börno 2773

tobak.

24

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

alla sartats bönor skulle sätt på bedadagen, även om
tobak, i vanliga fall varst dät icke mykhet man an-
vände bönor på den gamla goda tiden, man hade
endast en part för mäniskoföda vilka man kallade
banihar. (bondebönor) de var stora och fråna och hade
en yngre färg, och varst mykhet rikt girande med
upprät ständde shidor, ända till 12 å 18. shidor med
merst 6. stora bönor i vane shida, man använde
även en sart bönor till hreaturpoder th. hästbönar
dessa varst helt svarta på färgen och hade en bärk och
olbehaglig smak, och passade utmärkt till att utfödra
hästar med efter som att hästen är ett dyur som ty-
kar om hästva ramar, därras bondbönor använde
man mer under den avländna tid då man icke
hade tillgång på potatis, under denna tid varst
bandleinan en gad näringsscen för befolkningen
likasom den stora flat- eller medyssan, som

Skriv endast på denna sida! nu icke förs till.

ACC. NR. 25

Landskap: Blekinge

Härad: Medelita

Socken: Lillkyrda

Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P G Pettersson

Adress: Kalmträ

Berättat av Knut Walläng

Född år 1796 i gamla uppbygda
är där

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

tobak o.
medjoroor

Uppteckningen rör sig om tobak och medjoroor.

Under våra förfädars tid odlades man tobak ganska mykethet därför sådde man på bedadagen i framst väder och de nödiga tekniken medgav därför tobak planterades under den gamla goda tiden uti storshala ty sådan måste vara förfädar sätta för spårvä under den tiden, ty därför kan ju icke tillräckligt att få köpa annatt än uti städerna, och våra förfädar varit mykethet begivna på därför vara lika som nu är fallett, när våra förfädar röhade allt yänt stor längripa och uti därför fall sär åt huvudet svar män och häigenam försökade man stora huvudtiteter.

N:o 26-

För än att vi nu går vidare om våra gamla förruvade minnen om våra förfädars enögiga arbete och deras sedar och bruk, shall vi här taga ett en inblick över torvabensplanteringen som varit det mest viktigaste av alla planteringar som förekom under våra förfädars tidar. Men beredde en god lämna mot söder vid stugenvägen där solen värmade hela dagen, lämna bröd näst föld i bottnen med utöv, en god del, på detta löse bades en stor kvantitet hästfödsel minst 6 tunn ty och, ett tunt lagar med enkelskamata iā dā två tunn över jödingen dāna moga genomsöndrades med en västra, beständande av tre delar vatten och en del urin från ladugården eller också från pottklyftan från förmelyen, här över lages ett lagar med fin svartmylla på två i tre tunn ty och, iā var det fördigt för frölädden, frödetts grön och kom upp ströligt fast ty detta behandlingstätt hade en strölig drivskräft i all synnerhet mot söderolen

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

26

TILLFÖRLITLIGT

Nr 24

på hvällarna vid solnedgången täcktes bänken med halm sam
dages över bänken på dör placerade fyrtar, på morgon vid solupp-
gången tog dötta kost och bänken övergöts med beskrivett urin-
vatten så fächi solen börga sin växkan, om fyrtor dagar på dötta
behandlingstid varf planterna färdiga att utpleras på frilandet
som måste beredas på en sådan plats att där varf skyddad
för den döllige vinden som var där nödlig, hade man ikke
najan sådan lämplig plats i näheten av sin stuga, stälde
man upp ett skydd mot norra sidan som sammansättades
av gransit och råghalm som uppsättades mellan stavar, syntes
vinden till att bli hård och från på hvällarna upptändes
en eld framför tobakslundet i riktning med vinden
så att råken under matten lopp fäch paga va uti och över
tobakslundet, därna eld varf berordd av en furststabbe
som övertäcktes med tror maskyad och spinnmål på
vedbachen, därna apha efter därna eld ströddes omkring
planterna, som även vattnades varannas dag med —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

27

TILLFÖRLITLIGT

No. 28.

med beskrivett urinvatten, på därför sätt vändades tobaktsplantorna till de stod uti väl utbildad blomning, då man skräddades där del som skulle förberedas till snus och tobak, man gjorde nu små leontar som hängdes upp i torning på stugewänden under vissa dagar, så tog man in där uti stugan och placrade alla bladen från kammarna ^{MANNADE} ^{TRIFERITLIGT} sarterade upp där och lade där snus och präglade bladen för sig på haka ned därför uti en trädgård som sedan övergöts med en vätska som var tillsatt av hälften vatten och hälften vanlig urin, med en tiken tillförsel av stark askblod, pyttiken packades härt och sättes ett löfttätt lock åvanjo, sådär fick innehållet stå utan tillsyn före någon sväl platt under 04 dagar då läcketts tag ^{var} och då fick stå frill under tre dygn, då tog det upp och åter sarterades där smörta och samsta tog man att bero da snus utan och då bärta beordde man taggtobak utav, allt bärda nu återuti torke, men fick nu endast bliiva halvtorkt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

28

Nr 29

dåt sas nu vaat avsitt till taggtobaken som hadde åter ned ute
ett häsl och åter överjäts med en tobakssolya som man hade
förrvarat från föregående år, här fikh dåt liga parkatt under
tre dagar, då man tog fram dåt sammansutlade bladen ^{bladet} och
påmåde där till tobakssvred som parkades ned ute en
stor busk tillräckladd av byggnåva som föreglades
med ett loch, nu vaat taggtobaken för hela äret färdig,
snustobaken på samma sätt till sheltaaden han efter
sista hantävlingen, då denna tobak skulle torkas
fullkomligt häst så att man kunde måla där på
sin snuskuva, då nu snuset var malt blandades
där till med en mindre tillstånd av fin aska som var
utbränd av de finaste enevötter och godskumyan som
man brände på en ren godafast sten ute på mar-
ken, askan fördes igenom en tagtsåv ^{richt}, för att få
där fina och föra nägra ovanliga beständsdelar,

2773

29

ILLFORLITLIGT

No-30.

da nu snusen var färdig lagrades där på sedvanligt sätt
sätt uti en tråbölta, och övergöts med beshiven gammal
tabaksalyxa från föregående år. Sårefter försågs hället
med lappfält lock och förvarades uti ett svalt rum under
tre veckor, då därför fält sin yötning och varit färdigt
till att tagas i bruk, var därför icke starkt nog vid av-
provarandet därför man över därför mad nagra
drappar uppti sam satte stark harkt på därför, efter
denna behandling pakades snuset ned uti stora
nävordatar som förvarades uti källaren, ty därför
skulle räcka till mitten av nästa års säsong.
Röktobaken den bereddes av allt smält avfall från
där olika tabaken, såsom alla smärt blad, blammar
må, samt hela stammen som splittrades tändas och tar-
hades, därför lagrades och hanterades på samma
sätt som föregående, men där rista behandlingen
med tabaksalyxan uteblev för röktobaken,

2773

30

REPRODUCERAT MED FÖRTULIGT

No- 31-

Båtblåschen preparerades endast med föregående anslutningsalys, och sedan traskades mykelt väl där förrvarades alltid på torr och varm plats t ex ute i graven nära där öppna vippiken där även de långdräpta vippikerna hade sin plats mellan värperioderna, man rökhade icke enbart tobak där hade man icke råd till, man utdrygade den alltid med andra preparat, såsom hästbladfläsk man samlade i på hösten vid en viss tid man repa de av midsända ett par skäpphassy lar en tid före fällningen som sedan traskades mykelt ansavspolt och även täckas med om sådana haude anskaffas, även vilka rosor samlades ih, nyppanblommor som varit mykst fördelaktiga och gav en god lukt i från sig, god blomman som är en liten fin veck mykelt välaktande och hantat från mosen där där också vilt, varit en mykhet eftersökt veck till att utdryga tobaken med, även temyan (vild) användes med stor behag.

Skriv endast på denna sida!

2773

31

ANORDNA
TILLFÖRSLIGT

No 32-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

32

TRÄFFAR I FÄRJETUGET

där alla bösta vext som varit måst efteråt till att utdryga rökhetsvett, är vildviolen som användes både blommor och blad, den spred en utomordentligt behaglig lucht ifrån sig då det blev blandat med tobak, denna vext är eftersökt ännu i våra dagar här i bleking och rökas med stort välbehag av de äldre personer.

Det är att märka, att våra förfäder varit mycket förtagsamma uti allt, som var till andvändning för mänskliga, och dygnetes nöjta, och det visste man på grund av där vissa köpmän som stod till deras förfogand, men man har aldrig berättats om där att de stod handfälta eller rådvilla, tröst om träffar man en gammal på 80, å. 90, är för man med samma en god och tillförlitlig skolunderbyggnad som gav en mänsklig vid bättre humor till att gripa rökhett an, och skaffa sig bättre existerå, där man vill taiga lärodramen i acht, arbete 12, å. 14 timmar pr dag

Skriv endast på denna sida! Det här fog gott blir slutvaret

ACC. NR. 33

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge
Härad: Medelsta
Socken: Gillhövda
Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P. G. Pettersson
Adress: Halmstad
Berättat av: Sven Annering
Född år 1835 i Gillhövda församling

2773

33

FÖRFÖLITLIGT
Första sommar-
dagen.

1:a maj.

majdagar

helga tisdag

Uppteckningen rör sig om första sommardagen.

Den första sommardagen har under alla generationer betraktats att vara den första maj och har därmed alltid inträffat med valborgs afton som inträffar den 31:e april därför att den har varit försed att följa den första maj-eldet på den natten till första maj, men detta har icke i direkt nära förbindelse med första sommardagen, här i Blekinge och även i södra Småland, men har dock icke hållits som första sommardagen, ty den har man sagt senare nämligen hälften till den denna dagen hört vara förfäder för den nästa första sommardagen och att den dagen flottet också betydligt, man kallade denna dag för första sommar och midsommarkrisen.

Skriv endast på denna sida!

Nr 34

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

TILLFÖRITLIGT
34

... jag har uti förhärd förförat förra världagen som
helyao sig längt från förra sammardagen, men han
har tillvader här i postställningen, valborgs afton ^{ANDRE} har
hos från unga tider firats med förramayel-
doo samt med spel och dans kringeldarna, ty man
har alltid placerat denna eldar där man samtidigt
kan att bedöva nöjen med musik och dans, o.s.v
för att högtidligt gå den vackra sammartiden till
mötes och på detta sätt inviga förra may om lät
är varit allt dags så hyggt, så har man bevisat
dån dagen dån åra dån är värld ty man har tankat
på att sammaren har varit uti antagande, men
vara förfäder hält alts ike förra may för någon
dir ächt sammardag där varit ingångsdagen för
sammaren, man råhnade alltjä bristi hemmeförsta
dag för dån vänta förra sammardagen, så firar dån
inträffa vilket datum som hållt under may månad.

Kirsti Kinnels
försdag.

N:o 35

Hälgoftsdagsafton bar tranan just i säng, d.v.s. att då skulle man lägga sig i dagsgus, och hålla den sedan till mihaelmåndagen, därför är mihaelmåndagen, men för äldre traditioner var den sedan att man skulle böryga med dörn metodens sedan västfördagen, lätta ändrader någon gång under förra halften av 1800-talet, då man icke längre skulle gå efter västdagsgusen, man skulle nu istället rätta sig efter tranan som just vid den tidpunkten började att stryka till hår i bleking och bebäda värda förfäder allvarlig sommar, vilket tog soga i acht, hälgoftsdagsafton togs sammanhållarna fram för att som förtagas i bruk på sommarstången, mannen tag fram sina kinnesbyxor och dito polysar (blus) med sin halmhatt som var tillväxthadd av raphalm därför var det hela sommarbeklädnaden, skor och stommor behövdes icke, man gick barfota även ål män, som kvinnor och barn, ty tranan hade nu anlant med härlig sommars glädje och färtigheter bland befolkningen,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773
Tranan.

35

TILLFÖRLITLIGT

N:o 36

Wilhelt och så tog i upprörel sedan tiden på morgonen
vid fyratiden för att bärja dagens förtigheiter, nu var den
dagen kommen då männen skulle dricka in myräy uti
benen, man tog sin rönsel sva man packade in märd
sina brännvinsflaskor, smör ägg och ost, samt en holling MINDRE
kemmakrydd staköl, sin flintlisabölla och datt tillhorig-
heter med haged, boukhaon, och fänghaut samt en trasa av
en kvinnas nerdel, härlit nägott röd och rönsodd add, till
förladdning, för att icke nägott trolltryp shalla konna
ha makten över mäshedurkret, samt sin stora talyhuv,.
som shalla användas för att sava med, att våra för-
fäder shalla åta sva vare hästi hemmeförsdag varst
nägott som icke fick förråtas, detta varst deoas hälsa
kräftor och tis under kela joett, den lördagen hallade
man siodagen, då man kom ut i skogen blåttvade
man upp uti onga talar till förete kraanen för
toppen råhnatt, tog bort den yttre barken, ellis skalen,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

"Dricka myräy
i ben."

36

MINDRE THIENDRITIGT

siodagen

N:o 37

då man varit färdig med läkt skrapade man av den klem-
miga glasianhinnan samt lämnat sitt nam med följe, därför
man upp, därför brallade man sitt, man därför skulle göras
fäne kl-12 på dagen, ty efter läkt blask släggt varit saven
färdig att färtöra, denna dag togs strängt i anspråk, ty
efter sitt läkt även varit första med dagen för det meste
man infinner sig vid närmaste syd vid tvåtiden, po-
efter med daden, man maste också hava något villebrad
med sig hem, därför måtte dock icke några större hinder
ty vara gamla yachtycklar haende endast blåsa tre gångar
i sitt yachthav, som varit ett båthavet, så han läkt
något sådant framförande hade man då smärt in
bäppipan med vitt läk så kommade läkt icke, våra förfä-
der var sådanna att man sköt de villebrad man
önskade, och tog där pisk som harmodaren hade
begått och under alla förhållanden på dän dagen som
var särskilt avsidd för dän turligaste dagen under hela
året.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

37

RE TILLFÖRSLITLIGT

första mit-
dagen.

No- 38

kvinnorna tog fram sina tanna blekingsdräktar som nu
skulle ha man till användning under sommarnas gång. sedan
på denna kväll skulle detta plagg tas i bruk, ty spel-
mannen var sedan ordroad och sommarstånden skulle
nu inledas dock ute på fältet fäst så att alla hände
deltaga. ty bancingkeden var i allmänhet smidig
och några särskilda dansbaror fanns icke till på den
tiden, och för övrigt hände man icke bedöva sig
påta nägen inomhus sam ute i därför naturen,
här hade man alltid en gammal gamma som varit myc-
ket ärofaren och väl lokaliserad och förtrogen med
omgivningen, denna gamma var utskräddad såsom här.
och de som icke hände häne töddes lätt var en hars.
hänen uppdag var till att föra åt flickor och gossar
han arbetade stödigt på att sammanklaga flickor
och gossar, många flickor utarbetades där natten
sånn. ofta utpåll till deos stora belåtenhet,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

38

lekar o. dans

TILLFÖRSLIGT

No 39

Dätha varst tannmartidens invigningsförest som ofta visade
rika minnen och fruktbar efter sig lade vare bönanan-
nen som man hällde däana gammal, hänen avvode
för ett sådant föreni varst två dalas och en särk ifall
dåt lyckades vilket framtidens fisk utvisa, många både
lyckliga, och olyckliga åktenskap förmellades på dätha
sätt den natten, och även många av de oöga damarna
hav att få uppleva många besvärligheter efter detta nägelt,
dåt hänskade en gammal falktro att därin som under
dän natten hav uti behantskap på dätha sätt under
dän natten skulle bli de allra lyckligaste åktenskap
därför att behantskaper bönyades just på däana heliga
natten som var förtjäste skulle lempa dätha yordiska
därin som yrde sin första behantskap då ansägs för
dän mäst lycklige, dän gamla gammal som varst
en redig häxa varst icke sen till att infinna sig på
ett sådant näge, och alla trodde på häne och led på hä-
nes förekrifter.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

39

TILLFÖRLITLIGT

Nr. - 40.

Första plogningen hade man icke nögot bestämd lag för dat fisk naturens väder bestämma ty på dår tiden var dat så obestämt med vinterns försömnande på vårtiden dat hände ofta att snöden låg kvar på en del ställen förra may, och földen blev att de gamla bandossebarna måste vänta till dår allmäktige behagade att uppfria isblandet, var vissa fåspadar valpörik, annars var dår bestämdadagen andra dagen i tråttande vihan, "se föregående referat," över riktatet! när boskapen drives ut på bete: då var alltid framstade may, dat var yx ringa tillgång på bete men detta tag man icke nögot hänsyn till ty i vanliga fall var fodersförrådet slut på shob larva, och dyuren måste ut i dat fria för att görla shappa sig nöjan näring, man synade en vall längs för dyuren som skulle görla efter deras tro

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Första plogningen
2773.

40

Boskapen på
bet - 19 maj.

Landskap: Blekinge län
 Härad: Medelsta
 Socken: Söderås
 Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P G Kutterman
 Adress: Falunsgö
 Berättat av Röysa Wallberg MINDRE
 Född år 1896 i Västergötlands församling Låd

2773

TILLFÖRLITLIGHET

Bad.

Midsommara :
 öppen sjö.—
 om jul : byk-
 kar.

Uppteckningen rör sig om värting för dyren, första badet för året
 Under våra förfädars tid förekam inte badning uti någon
 större omfattning, där vanliga och beständiga logningen
 förekam endast tre gångar årligen nämligen, midsummar
 aften uti öppen sjö, samt jul aften uti ett större bykvar
 inne uti startstugan, då man badade uti sjön förekam
 ikke utan med större tillslutning av mänishor ty man
 fruktade för näcken och andens spöka som man kalla-
 de sådan under våra förfädars tid, ty man hyste
 ganska stor tro på att sådan på den tiden som
 förekam särskilt uti spökarna som på bärbackerna
 och i myrmarken uti större spökar och urthögarna,
 berättelte över badet folygo här sätta.

No 42 vallsången.

Und gälpe hritter i danna råo, att få sig mäoyföll näsin,
yung på boinen så gröna stå, och mästan givar sin näsin,
ya sammars hammar och gräsett gro, i mästha förgdat för
gu å go, å giva hritterna näsin, o.t.v.

dätta varst en sm. trostekänslse av vora förfadars ^{MINDRE THI FÖRLITLIGT} 42
då de drov, eller vallade ut sina dyur på bete förtan
de may, när man shall boda förra gingen för som-
maren; till att boda under vora förfadars tid dåf
var ike tillåtet mer än en enda gång under hela som-
maren, och dätta förehem mid sommarafstan på
slagets bl 3 eftermedager och då skulle man vara
många samlade, ya flera man dästo bättre lyha
hetade dåf, ty en eller två fisk absolut ikke giv
till ryön i dat åren dett, ty man fruchtade för
näcken som vant vida berystatad för att
fänga fiskar och draaga ned däminuppett under
vora förfadars tid, ty man trodde på allt sådant.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vallsång

2773

No 43

för än man klätte av sig skulle man binda näcken
så att man varit försäkrad om därför att därför inte varit
någon risk till att hoppa uti, detta viktiga uppdrag
har alltid på dän äldste manens eller kvinnans lott
ty män, kvinnor och barn badade till samman,
därför så till att binda näcken, att man sätter
upp sig tve omväxla stenar, den tredje stenen band
man fast en mittlåd vid med ett snöre som man
hade använt till strumpelband, denna sten hastades
ist, ty man skulle hafta dessa stenar en åt gången
sätt upp i botten över ryggen så att dän fält rött
ned, blev gudet lika efter de tre stenar då de rå-
made vattnet, ya då varit näcken bunden, mittlyfta
det därför dän förste, då fick en annan som varit
kraftigare uti sina trullhanstar upprepa därför till
därför lyfta det, så fick man hafta sig i vattnet, alla
möchte bära ett litet stålhus med ett snöre om halssen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Binda näcken".

2773

43

TILLFÖRTILIGT

Självens m
hårren.

No. 44

en av sällskapet var utridd att fåra ordet under badningen, då man hade lågat sig ordäntligt, ty man såde liga! ropade denne, alla på land! då blev det brått för att undgå därför fela smeknamnet, ty där som man sitt upp på land, fisk yrast härta utrofett, badfitta: vilket nam han fisk bär till nästa badställning, nästa midsommarafton om han då haade shlyxa sig från därför nu var därför slut med badningen ända till julafoten då alla förmögens medlemmar skulle bada, danna gång inom hus nämligen inne uti stortugan, även danna gång kl. 3 på eftermedagen, man satte in ett stort kryp har som man földe till häften med ymnig vatten, här skulle man liga sig efter tur och ordning, befärrandet på därför altså allt in till därför yngste, dock alla hårda fört sam brinnarna skulle galpa att bli renna på vissa ställen,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

44

EFTILLFÖRSLIGT
Jubadet.

No. 40.

efter mäslarna varit lät huinnaas att tros den äldsta
förest och så efter tros, nu varit lät harslona att tros att
gåta huinnaas om ja önskades och varit behövligt
vilkett man yärra yorde, man bläddde sig icke y-
nast, i may! man skulle nulla sig förest både längre
och myckelt uti dän inställda yulahmen som man
hade placeratt över hela golvet uti stugan, alla
varo nahna på en gång ty dat höft vara fö-
fädar icke för någon skam att, då alla hade ba-
datt och nullatt sig, samlades holmen upp och pla-
cerades uti de väggfatta säängorna, ty därra var
yulahmen och flem på inga villkor förfaras på
minsta sätt, dat smale kom bleeo efter samlades
upp ganska väl, och lades på spishallen för att
tända yulboasan med, därra asta efter denne
boasa togs noga reda på och förvanaades, ty dän
varit ganska värdefull för vara förfädar.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

45

TILLFÖRLITLIGT

Aster a jul-
besan.

No 46-

under dät att man gjorde Stortugan i ordning efters
beadtet och allt detta stöd som förekommet, varav alla
medlemmarna i förmelen bläddade endast uti sina
linneor (tärk och ihogata) siväl omånd som huvningar
och bröst, d.v.s. under städningar, samt berörningar
med fin sand och kacklatt finkt gransit, samt lärning
gen av gulbrasan som låg fördig på spiskällor,
då nu allt var klart och undanstått, skulle var
en bläddas sig uti högtidsdräkt, vilket skulle
gi på hopp uti stor hastighet, t.ex. där som blev sist
fördig blev uträtt för stor begärbesi av de övriga
medlemmarna i förmelen, samt fick där till straff
att ha åtta allt utomhus förekommande rymlar med
dyrar och dyrtigt, nu skulle alla medlemmarna delta ga
med i ordningsställande med gulbordelett och gulbrasor
som kommar att berättas senare om gulbrasor och därmed
samarbörsgårde sedan och bruk under våra förfäder tid.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

46

TILLFÖRLITLIGT

ACC. NR. 44

Landskap: Blekinge län
Härad: Hedebyta
Socken: Gillhövda
Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P G Ritterstam
Adress: Holmsjö
Berättat av Chrysa Wallberg MINDRE
Född år 1790 i Rösefjärda prästgård
död

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

TILLFÖRLITLIGT

Så varjota

Uppteckningen rör sig om, ja barfota härliga fästerna.
För de äldre maniskornas tid till att bärja gå barfota
är förhållarallt uti föregående berättelse, måntigen hörde
hemmelsförsöndag, se där! denna berättelsen rör endast
barn under 15 år, dåt varit icke någon beständig tid till
att pröva på dåt, dåt berodde endast på vaderleken
och värtidens, och icke hållas fast dåt någon begränsad
föresats däröver från föräldrarna sida, här uti hade barnen
sin egen frihet till att bärja med dåt näo de hälft
behagade giv på giv hålde ty man sparade tråphor och
strumpor med att barnen haade löpa omkring uti
löjelhexhorna, som man benämde dåt att gå barfota.

Nr. 48

Var snöden vägott så när bortmålt vid vägott tillfälle
uti april minad böyade barnen sedan då att släcka från
sig fotbeklädnaden särskilt att därför i hörjan eller
slutet på närra minad, läg därför hår och där en spröplätt
varp därför mykelt trövligare, för ty då fick barnen
samtidigt sig ett lustigt näye till att klämbla fyrt uti
dåns mynka mun, detta varp var vägott sam inträxande
barnen, särskilt under sina förra lekar, därför varp även
ett näye för vissa förfäder att se att barnen var
i papp härdade att de icke kände till att därför med om
täpparna, sagan särskilt förhöjning instälde sig sällan
hos barnen på den tiden ty de vuxna härdade sade
sade man, kände därför att barnen fick utanpåkosta sam
man alltid benämnde därför, så var husfaderna genast
färdig med sin spröplaska och ingridde barnens
fötter mäst på hvällen, samt drog på dem ett par
ullstrumpor sam därmed fick ha fär matteo medan de sätter

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

48
TILL FORTSÄTTA

No 49

samtidigt gav man länw en inkraft av sötästte och sprit
en redig dat så att de nästan sammade in med denna av
länsrätten och sju i lugn och ro under hela natten, da
de vaktade upp på morgonen varst de huya och pigg och
hände med största nöje åter deltaga i allt stämpla fyrt
uti län som som ånnor låg hvar. ty dat varst ikke als föd
bejdett av farälldorerna, i stället tvärt om och hedrande
allt man hade sådant sörjat varför sitt sätt
utbildade sig till masiva och yttelikrande brötar
och kvinnor, den absolut beständiga tiden för kvar under
15 år, att bärja få bröster och i ämbla linnehålladat, var
förra may, oavsett hur dant vädrött visade sig, var
räkt snögen låg hvar här och var, detta varst varor
farälldors beständiga färsk, ty sammaren varst nu
härmen, och vinterbeklädnaden skulle nu läggas
gas av och sparats till nästa vinter såväl strumpor, skor
såm övriga blödespasselar, och därtill skulle barnen
hållas,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

49

DIRE TILLFÖRITTLIGT

ACC. NR. ~~78~~

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge län

Upptecknat av: A G Hellström

Härad: Medelsta

Adress: Holmsjö

Socken: Sillhövda

Berättat av Karl Wess

Uppteckningsår: 1930

Född år 1824 i Augarums församling

2773

s. 50

Först nu sitt
i säng.

Uppteckningen rör sig om att manna föst eller pist i säng, därför påföld.
Gångtäulan förehom edradast under dämmelvirkor, her
eller när man lade sig fanns icke några åtyardar förestri
na man då man skulle stiga upp på morgan, därför
då därför gärde att icke sätta över sig, där man icke varit på
benen ht q. p. i morgan han visste vad som förestod
hanom, han skulle ha haft pris av de övriga medlem
manna i förmetylen med ett treflatats befäktis, nog
slag man icke så här i vanliga fall men nog man
då därför atttid ty då skulle väckslallas uti båra in
daklykten, hade man någott agg till varandra, blev
sitningen under alla förhållande rätt härdhant
men den sköldige risyöre miste taga emot vad han pris,

Skriv endast på denna sida!

No 50

Hade lätt ex-mislyckats under hela vickan så måste därför vad pris som läftt väntat på längre dagsmorgon till att upprakta nätter med risett om att några till-sammans skulle ytpas åt, hade nätter dräng egg till sin huseende, på hvilka därför betydligt, och de ärogen vackra de säkert upp hanom, och då blev därför han som fick stå för rapparna som kom att bli rörlig kraftiga, därför betraktades uti vanliga fall som en resimoni eller en vanlig lek, men hande vid vissa tillfällen bli ganska allvarligt för risfärren eller sängdrönnellen, vilken tillstod man fina bärta under långa tider efterut, under samma vicka försäkte man smygla in ett barn, ett barn, en horeatushårv, enhula, som veer på ale, eller något annat föremål som varit skenerande, därför smygglade man in i deras sänghalm, därför man skulle sava på under natten, ovetandes.

See 2773

51

NDRE TILLFÖRSLIGT

"Risjöse" 1.
"Sangdrönnell."

Nr. 52

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2772

52

Låt första man yrde på sängarna. Så var det för
husmoder eller en anförtrodd dotter eller piga att sova
igenom sängarna, för att upptäcka något defikt för-
sevälv, hos vilken man tröpfade något sidant, fram-
visades låt för alla inom förmelen, och så fick man ju
sa öknam allt efter varans form och innehåll t. ex.
hannat med levas vanliga nam i tillägg såsom besättle
klövaniße, alborapp, o. s. v. allt efter som det passade, hade
man nigan i förmelen man hade tycke få och yärna
ville vara uti beröring i särskilt andlöne försökte man
man smygga dit en häckor för att tillhålla nagiva
att man önska sin vän god tre, dock skulle denna
häckor vara hettad på en väg, där skulle ligga på
där ih. siktiden med tre som uti vända uppåt
dåta varat det allra bästa man haade yära en vän,
för att tillhålla nagiva sin häckor smygglade man in
en mindre krons sommavtäckt av fin hatt harnalm,

Skriv endast på denna sida!

MERRE TILLFÖRSLAGT

Häckor :
sängkalmor

Krons =
kronkalm.

ACC. NR. 53

Landskap: Blekinge län

Härad: Medelsta

Socken: Gillåvda

Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P G Pettersson

Adress: Kalvträsk

Berättat av Karl Wahl

Född år 1824 i Augerum församling
död

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

53

Matadning

Fastlagsdagen

"Bullamindag"

TILLFÖRSLAG

Uppteckningen rör sig om tänskilda mat på tänskilda tider

Vi bärjan här med mat tilltuggen under fastlagsdagen. de första dagarna i fastan hade man olika fôda under en hel vika, man såde bullar måndag librasam "Bullamindag" först att man ikke använde sådana fastlagsbulor som man användar i våra dagar, man beredde bullar inom egna krukmål, dessa var tillgjorde av vetemjöl och mycket till en vanlig deg dock upprörd man lade en dochtig fläskbit inne i mitten på varje bulle där varf tio och nio över hela bollen, man lade två deghalvor till samma sätt och fläskett mellan båda halvorna, ja graddades där i agnen för att behålla,

Skriv endast på denna sida.

Nö- 54-

endast detta bollarschalle man åta med söt myäck till under hela den dagen, efter han där i h. fått tistdag, sam man skulle använda en annan sots föda, nämligen flatuddar som bereddes av brukt potatis, karrybl, och myäck, dessa suddas liknade små bolla som bryndes i fast fett, efter får eller nötkreatur, salt undefat ja mykhet som möligt under denna rikhan, ^{ANDRE} ~~TILLFÖR~~ ^{1/2} ~~1/2~~ bollar särverades med söt myäck till frakosten, till medagen särverades stinkhajar eller rålipsar, med hembröffat öl, stinkhajar bereddes till en tan smet som sättes av myäck och fint haanmyöl, och rålipsarna tillreddes av rå rivena potatis i h. patatesev och rete myöl till en tygk massa, som bahrades på en stekplätt på pärshavritt sät, hvälmaten bestod av haanmygngröt bahrad i en sammansättning av myäck och vat ten och myöl, och särverades med söt myäck till dopp.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES
ARKIV

feta Tisday.

2773

54

No 55

för dām som ikke älskade gröten, lagade man i dām
ärsättning till bröpkakan som under alla förhållande
användes ganska mykhet under vissa förfäders ^{NORRE} ~~TILL~~ FÖRLITLIGT
döda var dātta en huvudrätt under dānna icke han
tistdag och onsdag, på onsdagen måste man ha
bröpkakan, man dātta skulle vara tillagade under
tistdagen så att man fick dān väomda i flätsat
med myölk till fruhast på onsdagsmorgonen,
till medagen sörverades bröpkakanen holla med
vaom myölk, dān dagen sörverades ikke hvälmat,
bröpkakanen bereddet av rått potatesrot, harronyöls-
lök, myölk, och någatt salt, med inlägg av fett fläsk
dit o färkätt eller götfläsk, samt varst en mykheit
dilikat rått ~~söt~~ som varst antyck av allt onsdag
dagen hollades sälligt onsdagen ty då skulle
man svätta eller manne råttan leva på dat
bräktiga man hade färtast under de tre föregående
dagarna.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2772

FÖRLITLIGT 55

Guds
kroppkaka.

Torsdag

No 50

d.v.s. på denna dagen var det sedan att de fattiga hade
denna dagen disponibel för sig till att gå omkring
i handgårdarna till att samla upp det överlevna av
de goda maträtterna som möjligt blivit över
i kejsarna under de tre föregående dagar, vilket
lärade sig mycket bra, ty detta var en lättig
dag för tiggare, där man hade förburkatt vad man
lagt till expedierade man savoror till de fattiga
såsom potatis, myöl, fläsk, kött, myöl, fästally o.d.
så fisk de fattiga kvalva bereda sina bröpkaka o.d.
fredag och lördag användes endast spratt bröd
fisk eller fägels, samt haxe och då man inte fångat
samt smör, ost och myöl, något spist fisk al-
tolut icke användas under denna riksdag
ty då fisk man otur vid sina bränningarna
under hela året, men dock stasköl man kvalva
tillväxthatt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

56

Torsdagen --
de fattiga ringo
gå omkring nu
Tigga.

THIRTY FIFTH

Tredje nu
lördag.

ACC. NR. 6X

Landskap: Blekinge län

Upptecknat av: P. G. Pettersson

Härad: Medelsta

Adress: Halmstad

Socken: Gillhövda

Berättat av Karl Wahl

Uppteckningsår: 1930

Född år 182X i Augarums församling
död

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2773

57

Förstlags tiden
klubbig och mat.
SÄTTLIGT

me jaga.

Uppteckningen rör sig om den långa fastlagsperioden, kläder i mat,
nu var det slut med de feta dagarna, nu började vinter-
tiden, ty under denna långa fastan skulle man hava till
livet så mycket att man hände livändra sig, endast sy-
ratt bröd mycket, fish eller då man hände haanna över
någott vilt från marken utan yachtlustad och mindre
besvär, ty att yaga med flit eller allvar, var strängt förbry-
kett under fastan, det var icke förfogundet med lag, man
död var deras egen tro som förbjöd det, man hände
räka till att fatta en trullhare och då varf hela deras
framtid försedd för alltid med yachtlivet, och i att
synderhet med mycket och haanna i ladugården som här
var förtrollade och tillintetgårda för hela invid,

No. 58 -

såvida man icke kunde förmå en trullhåra att spälpa sig till att avvärbla dätta, men dät måste ske under fastlags-tiden, men i vanliga fall lappade man icke några skott under denna tiden mot några villebojor, om de rätt ha
deras eden gjordplao ty man fruktade för trullharen och
dit oan och häden, ty man visste och trodde ja att de
varit förbundna under trullen's macht under denna tiden
som var utända sådana liknande varelser, varit trullhårar
som gavde däm av några bygörstikor samt tre silvarkän-
shor och ett mänishöben, då man råkade att skuta ett
sådant dyur föl föl däo endast dätta materiallet, och
bödden som nu var bortskränd endast vök och raaat
ut en varit alga från pipan, var nu oduglig för alltid
så framt man icke kunde förmå en håxa att ändra på
det, då en sådan hox och fattade bödden gavde hon ett
hångspett över hanea, och badade med fänghaut, tog ett egent
huvudhår omkring vallen och sköt, men varit bödden återställd,

Skriv endast på denna sida!

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2772

58

TILLFÖRLITLIGT

Börran bnt-
mimed —
vers bot.

Landskap: Blekinge län
 Härads: Madesjö
 Socken: Gillhövda
 Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P. G. Hellström
 Adress: Kalmar
 Berättat av Karl Watt ^{MINDRE TILL}
 Född år 1824 i Augerums församling ^{död}

2773

FÖRLITLIGT 59

Klæderdräkt

Uppteckningen rör angående klädesdräkten under denna
 var kvinnan och myhittt praktfylla med sitt klädesel
 man måste bära varit ärendet och dito haftha samt vitt
 horudhå och mitt förhåläde med breda vita band
 som knäts med en stor trösknute rosätt han till,
 samt sin vigselring för däm gifta kvinnorna samt däf
 vanliga harsett på bröstet, de gifta damarna hade i
 stället för ringen en mittlök i bänder uti en binnehåll
 sam däm bar mellan båda brösten, samt dät gingbara
 italharsett, som var vid en kvinna snäste bröst på
 sig under denna tiden, till krydd varat de många
 trullgubbarna som gick under denna tid, såhle efter att
 fåsja kvinnan för att draga varit uti sina grötter, då

Kors.

Vittlök

Landskap: Blekinge län
Härad: Medelsta
Socken: Gillhövda
Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: A. G. Hultcrantz
Adress: Kalmträ
Berättat av Karl Wahl
Född år 1824 i Åsgårdens församling
död

2779

60

Kriman under
fortun.

TILLFÖRSLIGT

Förstättring
följer även
med samma
frälse och
månpad

Uppteckningen rör sig om tillwynnen över kvinnorna,
under den långa postan vägade man icke låta någon ^{ANDE} ~~more~~
kvinnor vara ensam utan sig inde eller ute, kvinnan
miste ständigt under denna tid på under manskens
tillwyn, vissadigen hade man hritet harsbild hängande
över stugdörren, och vägastål infällt uti döroträskullen
men då var ändå osäkert för den ensamma kvinnan
tys trullgobbarna tog sig in genom den stora öppna
hastensspisan som man alltid hade på sina stugor
under vana förfädars tid, sätta yorde trullen för att
hämma åt att våldsföra sig mot kvinnorna och
bedriva oturit mot dem och ställa till trullbarn och
förtrolla kvinnorna så att de tog sin tillflykt in åt
smogen och blev banta,